Ч. 257. Вторoк 29 (16) падолиста 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Ситуация в парляменті. — Чехи а Німці на Мораві. — З балканьского півострова. — Нарада земств в Росиї. — Кн. Мещерский о мирі Росиї з Японією. — З поля війни).

Віденьскі ґазети припускають, що підчас короткої перерви, яка настала в засіданях палати послів, переговори в справі зробленя парлямент здібним до роботи, будуть вести ся мабуть з ліпшим успіхом як в минувших днях. Послідна бесіда президента міністрів усунула, кажуть, взаїмне недовіре і дала можність до порозуміня в справі зложеня проґрами парляментарних робіт. Серед німецких партий мимо строгого тону їх бесідників на послідних засіданях послів слідно вже якесь поліпшене у відносинах до правительства, а німецка партийна праса по послідних заявах д-ра Кербера оцінює положене вже далеко користнїйше. Орґан чеських Німців „Bohemia“ каже: „Др. Кербер висказав ся о переговорах в Чехами так отверто, що то мусїло би зробити як найлїпше враженє, як би довіре Німців не було захитане. Навіть члени німецкої партиї народної, що стоять на скрайнім крилї, признають, що серед даних обставин не можна було від д-ра Кербера більше сподївати ся і що президент міністрів зробив перший крок, щоби осягнути зближене Німців до себе“. Та й нове уґрупованє серед славяньских партий не есть без значіня; іменно той факт, що ґрупа Шустерсича в полуднево-славяньскім клюбі, котра пре до обструкциї, остала ся в меншости і що часть руских послів виступила з тогож клюбу і сполучила ся в один руский клюб, можна уважати доказом зміни ситуациї. Треба ще лиш підождати, що скажуть Молодочехи і чи они схотять так скоро покинути обструкцию, як того хотїли би Німці і правительство. Характеристичне есть, що навіть „N. fr. Presse“ каже, що для Німців нема тепер достаточної причини поборювати правительство.

Моравский сойм на послідній своїй сесиї ухвалив одноголосно старати ся о то, щоби у всїх державних середних школах на Мораві була заведена обовязкова наука чеської мови. На зборах Німців в Іґлаві ухвалено отже виступати против того і завести аґітацию в цїлім краю, щоби обовязкова наука чеської мови в середних школах не була допущена.

Сербско-болгарска дружба розвіє ся мабуть так само скоро, як скоро була заключена а полїтика короля Петра, котрий хотів повеличати ся перед скупштиною якимсь успіхом полїтичним, показує ся лиш мрією. Против тої дружби відозвали ся вже голоси не лиш в самій скупштині, але що ще важнїйше, і в самій Македониї. Проводирі внутрішної орґанїзациї в Македониї вислали сими днями начальника македоньских ворохобників Радева яко свого делеґата до Софії, котрий заявив там в міністерстві, що Болгари в Македониї пристали би на якесь порозуміне з Сербією лиш на основі повної автономиї Македониї і що не вільно признати Сербам анї пяди македоньскої землї. Коли би болгарске правительство зробило Сербиї якунебудь уступку, яка противилась би тому жаданю, то всї македоньскі Болгари виступлять против того.

З Константинополя доносять, що велике число офіцирів і цивільних урядників а в тім числї також полковника Аріфі з міністерства війни і майора Нані зі школи войскової засуджено на вигнане за участь в молодо-турецкім руху.

Майже всї заграничні ґазети подають тепер вісти про наради відпоручників земств в Росиї. Они закінчили вже свої наради і вручили міністрови справ внутрішних кн. Мірскому звіт о своїх нарадах і адресу до царя, а міністер обіцяв оба ті письма предложити цареви. Земства предкладають цїлий ряд реформ, які мають бути заведені в дотеперішнім устрою державнім, а реформи ті, коли б були дійстно

Пригода на корабли.

(З анґлїйского — Р. Смайсона).

Альберт Едвард Кінґ був пятим офіцирои на корабли „Ґалятея“, що курсував на лїнїї межи Новим-Йорком а Серіґапатаном [1]). Але куди Кінґови було до житя на мори?! Він був наймолодшим сином у своїх родичів, котрі мали ще більше дїтий. Єго стрий, великий богач, вистарав ся єму о ту посаду, покупив єму що потреба, і дав ще на дорогу, але відтак вже не журив ся ним, рад був, що єго не видить. Коротко сказавши, молодий, хороший і гулящий мужчина лиш нудив своїм сьвітом, бо то служба була не для него

Одного разу сидить він в якійсь реставрациї в Новім-Йорку та снідає, а коло него сїдає собі якийсь другий гість і зачинають з собою балакати. А то було як раз кілька днів перед тим, коли корабель мав пускати ся на море. Кінґ каже отже до свого недавного знакомого: Для нас молодших офіцирів, бачите, нема житя на корабли. Наша старшина, коли хоче, то може забавляти ся з красшими родом між пасажирами на корабли, а такий пятий офіцир яку там має розривку? Мусить робити службу як той кілок і лиш дивити ся на то, як сташина залицяє ся до дівчат. Кажу вам, що гірко приходить ся жити.

Говірливий гість, котрий мимоходом казучи, сам зачепив нашого моряка, жалував єго з цілого серця, а відтак став розпитувати, які на корабли порядки, чи капітан острий і т. д., аж наконець попращав ся і поплів ся десь улицями міста.

У вечер перед від'їздом — наймлена в Новім Йорку служба корабельна і пасажири були вже на корабли — з'явив си на корабли ще якийсь правдивий взорець янкеса [2]) з Вальстріт [3]), котрий вів ще за собою дуже хорошу панну, літ може двайцять. Отже той чоловік приступив зараз до Альберта Кінґа, котрий стояв коло дверий до каюти і спитав єго, чи то не він може капітан корабля. Коли янкес почув, що ні, що то лиш пятий офіцир, то й каже до него:

„Мій паноньку, я би вам був дуже вдячний, коли б ви завели мене до капітана, бо я хочу відати в єго опіку отсю панну. Позаяк ви офіцир, то я можу вам єї представити: Моя сестрінка панна Нелля Андерзон — пан Кінґ пятий офіцир сего корабля“.

Вже підчас того, коли они шукали за капітаном корабля, то панна Нелля Андерзон своїми великими лагідними очима страшно завернула була голову пятому офіцирови і він був би єї поставив хоч би на онтой звій линв, бо чогось висшого не було і був би упав перед нею на колїна. Коли янкесь ніби то з великим жалем попращав ся з своєю сестрінкою, осталась она в товаристві капітана, а пятого офіцира вчепила ся тепер знов біда, котра не давала єму спокою і гризла на кождім кроцї.

На другий день були вже на широкім мори, коли капітанова поруче́ниця вийшла на поклад. Господи, алеж она була красна! А коли ще приступила до Кінґа і на американьский спосіб обі свої руки вложила в єго долонї та споглядала на него, а відтак ще просила, щоби він їй показав корабель, то він готов таки був хоч би у воду скочити для неї. Але єго розкіш була коротка, бо надійшов капітан корабля і казав єму зараз щось робити, до чого ще і місяць було би часу.

Опісля они обоє через цїлий день хиба лиш зиркнули на себе очима. Альберт Едвард хоч і не любив моря, то все таки був совістним офіцирoм і не допускав до того, щоби любов не давала єму сповнити обовязки. А відтак і капітан не спускав з ока своєї поручениці, бо того зирканя на неї пятого офіцира якось єму дуже не сподобало ся. Мимо того они обоє знайшли перед вечерою добру нагоду поговорити з собою в каюті.

— Я не знала — почала Нелля говорити — що моряки можуть бути такі хороші. Знаєте — казала она дальше і поклала свою руку на єго плече — що вам дуже до лиця в отсім мундурі. Менї видить ся, що ви і длятого пішли служити на корабель.

Лиш якийсь дурний не був би єї тепер пригорнув до грудий і не поцїлував — а Кінґ не був дурний.

— Тепер треба менї іти — шепнув він до неї. Коли зійдемо ся знову? Сеї ночи мушу стояти на варті, тож цїлу ніч буду думати о тобі. Завтра рано вийди на поклад, я буду вже вільний.

— Ні — каже она — я вийду до тебе, коли будеш стояти на варті. Тепер ночи і так дуже темні, а я ще й уберу ся в чорну сукню. Добре?

переведені, рівнались би конституциї. Французска ґазета „Petit Parisien“ пише, що дві більші революцийні партиї російскі постановили залишити свою пропаґанду діла, щоби не робити трудности акциї земств а так само і студенти постановили не робити ніяких демонстраций. Проект земств каже між иншим:

Правильний розвій держави і цілого житя єсть лиш тоді можливий, коли суспільність буде брати участь в управі. Бюрократичне правлїне, котре відділяє найвисшу власть від народу, витворює лиш адміністративну самоволю. Для усуненя тої самоволі треба конче установити і завести основи житя, котрі забезпечували би ненарушимість особи і приватного житя. Ніхто не повинен мати права без призволеня независимої судейскої власти потягати когось до одвічальности або обмежати его права. Для повного розвою сил народу і для всесторонного усуненя его нужди та для висказу загальної думки, треба безусловно свободи слова, свободи праси і права зборів та товариств. Позаяк більшість населеня належить до стану селяньского, то треба его так поставити, щоби у него розвивала ся самодіяльність і енерґія, а то можливе лиш через основну зміну адміністрациї і судейства. Для забезпеченя правильного розвою державного і суспільного житя треба безусловно чинної участи заступників народу в законодавстві, а так само і для затверджения буджету. Відтак потрібна також контроля виконуючих органів правительства.

Редактор „Ґражданіна“ кн. Мещерский проманляє в своїй ґазеті за миром Росиї з Японією. Єсть се перший голос в Росиї, котрий в тім дусї відзиває ся. Він не хотів би, щоби Росия зробила собі з Японців вічних ворогів і щоби остаточно скористала Анґлія і длятого каже, що тепер, коли з обох сторін стоять против себе армії, що числять по пів міліона людий, пора, щоби обі воюючі сторони помирили ся, і нема між ними ані побідителя ані побідженого. Обі сторони можуть собі сказати: ми дали доказ, що з нас хоробрі противники в бою; хибаж не можемо так само бути й добрими союзниками? Але слова мира повинні вийти від Росиї, бо Японці перший раз ведуть війну.

На поли війни під Мукденом майже зовсім тихо, лиш від часу до часу відбувають ся помешші стички, але під Порт Артуром здаєсь добігає борба до кінця. Японці мали там вже здобути шанцї фортів Ерлюншан і Сунсумшан, а в руках російских полістали лиш головні вали. Японьскі пушки наробили Росиянам великої шкоди. Японцї мають надію, що в найблизшім часї возьмуть і самі форти, а тоді вже й місто не довго буде могло держати ся.

Новинки.

Львів дня 28-го падолиста 1904.

— **Новий винахід Едізона.** Славний винахідник Едізон, перед занедуженєм на попарене лучами раду, зложив незвичайно легкі акумулятори до роверів і мотоциклів. Они так устроєні, що їздець може легко взяти з собою 6 акумуляторів, які вистануть на 6 днів безперервної їзди. Новий винахід може спровадити повний переворот в коловім спорті, бо не треба буде зуживати людску силу на кручене колїс.

— **Арештований обманець.** Будапештеньска поліция арештувала Адольфа Дістлера, котрий в угорских і заграничних часописях анонсував посередництво в виборлюваню позичок, однак приймав лише від легкодушних задатки на кошти вироблення, а позичок ніяких не переводив. Доси стверджено 360 случаїв обманьства, якого він в той спосіб допустив ся. Два его спільники утекли. Дістлер звістний був перед кількома роками у Львові, особливо на т. зв. „чорній біржі“. Вмішаний в одну справу фалшованя векслів, дістав ся був на якийсь час до вязниці але при судовій розправі его випущено.

— **Нещасливі пригоди.** В Бориславі дня 17 с. м. посовгнув ся гірник Кароль Карочковский при спусканю бальків так нещасливо, що упав до закопу глубокого на 200 метрів і убив ся на місци. — В Розлучи, турчаньского повіта, набирав оногди зелізничий робітник Ангін Становский воду з кирниці і перехиливши ся, упав до неї і утонув.

— **Огнї.** В Тарнаві, добромильского повіта, вибух сими днями в шоші селянина Михайла Борка огонь, котрий перекинув ся на два сусїдні доми і знищив їх. Пожар викликав 4 лїтний син Борка, що бавив ся сїрниками. Шкода виносить до 2200 К і не була обезпечена. — В Яворові, на передмістю Наконечнім, погоріли дня 12 с. м. три селяньскі загороди, вартости звиж 8500 К.

— **Жертва зими.** Від Теребовлї доносять: Сими днями замерз в поли походячий з Романівки, теребовельского повіта, недужий на гостець і на розстрій ума жебрак Кречковский. Перед 10 лїтами він оженив ся, але вскорі жінка нагнала его, а рідний отець посилав его жебрати. Труп его найшли о пів милї від села. Смерть була без сумнїву страшна, бо повільна. Морози бо тепер ще легкі і нещастний калїка мучив ся певне кілька днів.

— **Циркові галабурди.** В Карлових Варах (Карльсбадї) відбувала ся оногди в тамошнім цирку атлетична боротьба межи Поляком Циґаневичем а Етінґером із Штутґарту. По кільканайцятьох мінутах боротьби удало ся Циґаневичеви кинути свого противника на землю. Етінґер, побіджений після всяких атлетичних вимог, в хвили, коли Циґаневич випустив вже его з рук, вхопив его нагло і несподївано перекинув через поруче між публику. Викликало се очивидно загальне обурене, тим більше, що Циґаневич потовк ся поважно. Мимо протесту Етінґера, немов би він не був побіджений, судиї боротьби признали побіду Циґаневичеви.— В Гронав, в провінциї Ганновер, прийшло на працальнім представленю в цирку до кровавих буч, що тревали майже до рана. Якийсь гість не заплатив при буфеті рахунку на 1 марку, наслідком чого цирковий персонал кинув ся на публику і прийшло до формальної бійки. Жертвою стало много осіб вмішаних до бійки мимохіть. Сьвітло згасло по півночи і борба тревала серед темноти. Покликано поліцию, котра ужила оружия. Богато осіб потерпіло рани. Циркового імпресария скалїчено тяжко в голову.

— **З „Клюбу Русинок“.** Вибраний на загальних зборах з дня 16 с. м. Виділ уконституовав ся в слїдуючий спосіб: Мария Білецка, предсїдателька, Наталія Кобриньска, заст. предсїдательки, Софія Левицка секретарка, Валерия Коцовска, бібліотекарка, Стефанія Лежогубска, господиня і Гермі-

---

— Хорони Боже, дитинко! Наші приписи дуже острі. Хиба би лиш капітан тобі позволив. Я би тогди пропав, а ти чей не хочеш управити мене в нещастє.

— От, який ти недобрий! стала ему дорікати. Та-ж я знаю напевно, що капітан лиш тогди позволить, коли він сам буде на горі. Ти таки не маєш серця. Прецї з тобою буде лиш двоє людий, а ті мене не побачать. Та-ж я і минувшої ночи була на горі і мене ніхто не видів. Отже як, чи прийти як капітан буде, чи як — ти?

Залюблені не промовили вже і слова більше до себе, але Альберт Кінґ війшовши до сальону, змиркував, що ему від радости аж в голові крутить ся.

Ніч була така темна, що хоч очи виколи, але мраки не було. Альберт і Нелля сиділи на командантскім містку і він розповідав їй про своє житє, та й звернув увагу на то, яке би то було нещастє, коли-б так хто їх підглянув. Але ему видко байдуже було про те, доки держав її довгі делїкатні пальці в своїй руцї і доки лиш її мягке як шовк волосє відділяло її личко від его плеча.

Нараз щось страшно луснуло і роздав ся глухий лоскіт. Нелля схопила ся і сховала ся в найтемнїйший куток. Кінґ побіг до моряків, що стояли на вартї і довідав ся від них, що на їх корабель наїхав якийсь другий. Через кілька хвиль було загальне замішане, відтак вийшов на гору капітан і сказав спокійно та холоднокровно до перепуджених пасажирів:

— Наш корабель ударив об другий і „Ґалятея“ потапає, але небезпечности нема ніякої; море спокійне і наші лодки добрі. За годину будемо вже на другім корабли, на тім, що нас розбив і певно десь недалеко на нас чекає.

Відтак спущено осторожно всїх людий на лодки „Ґалятеї“ і мала фльотила пустила ся в дорогу; але того другого корабля якось не було нїгде видко; він мабуть розбивши „Ґалятею“ утїк без слїду серед темної ночи.

Нелля і Кінґ були разом в однїй лодцї. Ще не роблено слїдства, але оба ті моряки, що стояли на вартї, а котрі були також в тій самій лодцї, стали оповідати, що они аж тогди побачили сьвітло того другого корабля, коли він аж підплив під „Ґалятею“; они хотїли зараз дати знати, але вже було за пізно, бо тамтой корабель розбив „Ґалятею“.

— Чуєш — шепнула Нелля до Кінґа — они виділи той корабель, коли він підплив під наш; мусиш так само говорити, бо инакше пропадеш. Яка би то була ганьба для мене, коли б ти правду сказав. Коли мене любиш, то ратуй свою і мою честь.

Зробив ся вже був день, а розбитки все ще плили на дармо за кораблем, котрого нїгде не було видко. На щастє надплив другий парохід і забрав їх з собою.

Капітан переслухав тепер обох моряків і Кінґа, але они не знали нічого більше розказати, як лиш то, що якийсь загадочний корабель надплив на „Ґалятею“, розбив его і щез серед темноти.

В Серінґапатамі ще раз зроблено строге доходженє, але оно не викрило нічого; власти лиш приписували найбільшу вину пятому офіцереви. То було причиною, що Кінґ приїхав з Неллею, тепер вже своєю нареченою, дуже згризений до дому, де застав письмо від адвоката, котрий доносив ему, що богатий стрий помер і лишив ему цїлий маєток.

— Слава Богу! — каже він. — Старий знав, коли померти. Нелько, душечко моя, я тепер богачем! Завтра виступаю зі служби а за три неділї по весїлю поїдемо собі на пів року в дорогу. Добре?

Що відповіла панна, того ніхто не записав, досить, що в два місяцї пізнїйше їхала Нелля з Ріверя до свого чоловіка, котрий з Парижа виїхав був їй на стрічу. Десь на марсельско париский зелїзници з'їхали ся они разом. В тім самім пересїку ваґона їхав також і якийсь Американець, котрий зараз розпочав з ними розмову про плаванє кораблями на мори.

— Видко — каже той Американець — що ви знаєте добре, що то значить їздити по мори. То ви мусїли пережити не одну пригоду; от і я би вам дещо розказав, але може не схочете послухати.

— Чому ні? Лиш розповідайте, коли ваша ласка.

— Та то не моя пригода, але я її підслухав на однім корабли. Ви може чули про корабель „Ґалятеа“, що затонув недавно загадочним способом. Капітана Калеба Снайвелера „надули“ послїдної осени великою посилкою шкір — то була, бачу, его часть з якоїсь великої крадежи, чи що, а товариші его сьміяли ся в кулак і думали, що він не дасть собі ради з тим дрантєм. А він ось що зробив: казав всю ту погнилу шкіру внести на корабель „Ґалятеа“, декларував там її за „індийскі вишивки золоті“ та заасекурував на пять сот тисячів долярів. Він вибрав „Ґалятею“ длятого, бо там був якийсь пятий офіцер, нїби пяте колесо при возї, що звав ся якось Кнайґ, чи Клїнґ, як раз такий, якого Снайвелерови було потреба. Десь в якійсь ресторациї в Новім

на Шухевичева виділова. Олена Будзиновска і Мудракова, заступниці виділових.

— **Ілюстрований музичний календар на 1905 рік.** Інтересованим кругам музичним відповідаю на численні запитаня сею дорогою, що вдоволяючи бажаню головно співолюбивих учеників шкіл середних, рішив ся я видати музичний альманах за 1904 рік другим накладом, а то так, що в полученю з новим календарем на 1905 р, де також найде ся доволі пожиточних відомостий з обсягу музики, буде разом в одній книжцї складати ся на музичний календар на 1905 р. Весь чистий дохід з розпродажи сего рочника призначений на будову руского народного театру у Львові. Ціль говорать вже сама про себе, тож і надію ся, що в котроткім часї цїлий наклад календаря буде вичерпаний. а тимсамим доложить ся цеголку до здвигненя народного храму у Львові. Передплата на музачний календар з додатком альманаха неімовірно низька, бо лише 90 сот. вже з пересилкою почтовою. Хто хотів би заняти ся гуртовною розпродажию примірників на провінцї, зволить з тим зголосити ся письменно просто до видавництва. Передплату належить висилати переказами почтовими під адресою: Р. Зарицкий, Львів, Сикстуска 62. Замовляючим в більшій скількости нараз уділяе ся відповідний рабат. Висилка календарів передплатникам наступить в половині грудня с. р. — *Р. Зарицкий*, видавець.

ТЕЛЄҐРАМИ

Відень 28 падолиста. Приїхав тут вчера Угорский міністер торговлї Гієронїмі з Пешту. З Інсбрука пригхав намістник Шварценав.

Льондон 28 падолиста. Міністер справ заграничних в письмї отвертім остерігае властителїв кораблїв (ага, аж тепер!), щоби не винаймали своїх кораблїв балтийскій фльотї для перевозу вугля, бо будуть карані грошевою карою і арештом та конфіскатою кораблїв.

Довен 28 падолиста. Бюро Райтера доносить: В суботу пізним вечером появили ся у віддалї трох миль від побережя пять кораблїв балтийскої фльоти, до котрих прилучили ся опісля два инші кораблї мабуть з вуглем. Воєнні кораблї оперували рефлекторами. Кораблї ті — як доносять — длятого задержали ся, що один з них попсовав ся і треба було направляти машину. В недїлю не було видко кораблїв внаслїдок мраки; рибаки однакож донесли, що кораблї ще стоять.

Токіо 28 падолиста. Бюро Райтера доносить: Дня 26 вечером розпочав ся загальний атак на Порт Артур. Ґенерали Накамуро і Саіто вели на форти віддїли, обзнакомлені особливо з положенем. Прийшло до кровавої борби ґрудь об грудь.

Токіо 28 падолиста. З головної кватири доносять під датою 27 с. м.: Позаяк приготовленя до атаку на Сунсушан і на лежачі на всхід звідтам форти були укінчені, виконано вчера по полудни загальний атак. Внаслїдок завзятого опору неприятеля не осягнено цїли. Борба веде ся дальше.

Будапешт 28 падолиста. 1р. Ґеза Андраші виступив з партиї лїберальної.

Будапешт 28 падолиста. Ґр. Тіша і Люкач виїхали нинї рано до Відня.

НАДІСЛАНЕ.

Йорку вимацав его приятель Снайвелера. Капітан вишукав відтак якусь бідну, але дуже хорошу дівчину, котра лиш того чекала, щоби хитро-мудро невеликим коштом нажити великих гроший. Він післав еї до Серінґанатаму на „Ґалатеї“ і представив еї капітанови корабля за свою сестрінку. Она мала завернути голову тому пятому офіцирови і водит за ніс старого капітана, а тимчасом два моряки, котрих Снайвелер також зручно упхав на корабель, мали пекольною машиною динамітовою розсадити корабель. Так і стало ся; они казали відтак, що „Ґалатею“ розбив якийсь другий корабель і Снайвелер взяв від асекурациї сто тисячів долярів готівкою. Але найсумнїйше то, що тота дівчина з так великим талантом, котрий міг би був зробити з неі княгиню, залюбала ся таки на правду в тім пятім офіцирі і навіть ані феника не взяла з того, що їй належало ся за ту штуку. Такі то вже ті жінки! А що, неправда, цікава пригода? — спитав Американець Кінґа.

— Цікава, нема що казати. Але ось ми вже і в Парижи. Сердечно дякую за оповідане, оно мене дуже заінтересувало.

[1] Місто в Индиї передній.
[2] Так звуть американцї богачів.
[3] Улиця в Новім-Йорку.

Рух поїздів

важний від 15 червня 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	7·30	„ Рави руской, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·03	„ Белзця, Сокаля
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
8·40		З Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
	10·50	„ Белзця, Сокаля, Любачева
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави руской, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45	10·50	„ Рави руской, Любачева (кождої неділї)
2·51		„ Кракова
		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В місті видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).